

VIDA DIGNA I MORT DIGNA

- La persona sempre és digna, amb independència de qualsevol condicionament. La seva dignitat i la seva vocació transcendent s'arrelen en l'essència mateixa del seu ésser.
- Amb l'expressió «mort digna» es vol dir que «jo soc l'amo de la meva vida; jo moro quan vull». Però la vida no és una propietat personal, sinó un do que es rep gratuïtament.
- «Morir amb dignitat» significa morir amb el mínim dolor possible i en el temps natural, havent estat informat adequadament i havent participat en totes les decisions importants que ens afecten. Morir amb l'ajuda espiritual que es necessita.

EUTANÀSIA: SOLUCIÓ O DERROTA?

- L'eutanàsia planteja la mort com a solució, però, més que tallar el sofriment, talla la vida. No aporta solucions, i elimina la persona que sofreix.
- Resulta contradictori defensar avui l'eutanàsia quan la medicina ofereix, com mai fins ara, alternatives com les cures pal·liatives per atendre els malalts en l'última fase de les seves vides.
- L'eutanàsia i el suïcidi assistit són una derrota per a tots. No és compassió. Compassió, que vol dir «patir amb», és no abandonar mai els qui sofreixen, no rendir-se mai, cuidar i estimar per donar esperança, ja que «hi ha malalts incurables però no malalts que no es poden cuidar».

I ELS ALTRES?

- Tota persona és un regal per als altres, i no els en podem privar. La meva vida també és per als meus pares, per als meus germans, per als meus nebots. Som per als altres.
- La malaltia i la vellesa suposen per a la família un desafiament emocional, un esforç econòmic, un desgast de diverses menes. El malalt ho veu, i també en sofreix. Per això és molt important assegurar el sosteniment d'aquestes persones i també el suport adequat, per tal que les famílies puguin fer front al desafiament que suposa el sofriment d'algun dels seus membres.

La llei de l'eutanàsia és una realitat, i la manera de protegir-te és el testament vital. N'oferim el text redactat i aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola:

SUGGERIMENTS PRÀCTICS

A continuació es donen quatre criteris generals per tal que aquest testament tingui l'eficàcia pràctica d'un document d'últimes voluntats.

1. S'aconsella consultar prèviament la normativa del Registre de Voluntats de cada Comunitat Autònoma, que es pot trobar fàcilment a Internet, ja que la normativa pot presentar algunes diferències.

2. Presentar-lo per a la seva inscripció al Registre oficial de les esmentades voluntats en la Comunitat Autònoma de la persona interessada (des d'on se'n farà el trasllat al Registre Nacional). En tots els Registres públics per a la inscripció de les instruccions prèvies i voluntats anticipades cal presentar conjuntament un formulari o sol·licitud d'inscripció, que li serà facilitat en el mateix Registre o en el seu Centre de Salut; també es pot descarregar de la web de la seva Comunitat.

3. Cal, també, que sigui firmat per tres testimonis, les dades d'identificació dels quals han de constar en el document, al qual s'adjuntarà còpia dels DNI d'aquests. També es pot atorgar davant notari. En aquest cas no calen testimonis.

Els testimonis han de ser persones que no convisquin amb el titular, ni familiars com pares, avis, germans o l'espòs o l'esposa del declarant. Tampoc no podrà ser testimoni qui comparteixi un negoci amb la persona que fa la declaració. No podran actuar com a representants el notari autoritzant del document, el funcionari encarregat del Registre d'Instruccions prèvies, els testimonis davant dels quals es formalitzi el document i els professionals que estiguin prestant servei en la institució sanitària on hagin d'aplicar-se les instruccions prèvies.

4. És convenient que la persona que faci aquesta declaració n'entregui una còpia al seu metge i als parents més pròxims (espòs, esposa, pares, fills, etc.). Es recomana que la còpia que es lliuri a les persones esmentades sigui obtinguda de la presentada al Registre, en la qual constarà el segell o justificant de presentació.